

Pääw jo olli alla läinud,
 Karrud ollid palju käinud
 Kullalte jo tantstitud
 Ja pärrast tantsi malgatud,
 Agga ollid eineta
 Ja weel alles jootmata.
 Utles Pets: „mis waene luggo,
 Sul ja mul, kes karro suggu!
 Päästame nüüd eunnast lahti,
 Päffi ärra salla-mahsti.“ —
 „Kuhhu pääsed wennife?
 Miina wägga ellafe!
 Rõngas sõormeist läbbi läb —
 Kus ta seisab, las ta jääb!“ —
 „Ei ma sedda mitte tahha,
 Rõnga ninast kippun mahha,
 Koddo pole tahhan jõuda
 Oma sugguwõija nõuda.
 Mul on kül mo äddast äbbi,
 Sõormeid miina kippun läbbi,
 Kojju lähhen tantsuma
 Ja oma kunsti näitama.
 Seal mul kõik mo waasto tött'wad
 Kõik mind eldest' waasto wött'wad,
 Täddid, õuud, lelled, tutwad —
 Nemmad kõik mo waasto rutt'wad!“
 Koddo pole jõudis Pets —
 Alles olli wana mets,
 Alles mitmed messipuud,
 Mis ta norelt olli teadnud,
 Neile andis ellast' juud.
 „Kust ma leian omakseid?
 Kes null' annab sõnumeid?
 Wana ärra ärwiniud,
 Uus põlw tagga sündinud —
 Kus mo täddid, kus mo tutt'wad?“

Jubba porad ammu nutt'wad,
 Nahk jo ammu nüülitud
 Ja nahkurille müetud!“
 Teised karrud ollid nõudnud
 Teada, kes seal kojju jõudnud,
 Ja kui nad fulid se on Pets —
 Siis momises kõik Wendre mets:
 „Pets, kes wõeral maal on käinud,
 Imet kuulnud, imet näinud,
 Saksamaal ja Pohlas olnud,
 Pets on jälle kojju tulnud!“
 Momisesid emased:
 „Wõib sest sada peiofest,
 Kui Jumal andnud tütrifest,
 Ei ta tulnud asjata
 Täna meile passiata,
 Kui ei mitte olleks teadnud,
 Et ei meie metsa nuffas
 Karro tütrid olle uffas!“
 Uffasid siis olega
 Tütrifesti laffuma,
 Sillitasid neide karmu,
 Piddasid ka kangeist armu,
 Kudda Peti wõrtu püda,
 Wäimehheks tedda oida.
 Petil ollid kallid päwad,
 Issad, emad, täddid näwad,
 Pets on wägga tubli mees,
 Kel anibad juus ja rammu sees.
 Kust siis ärga murreti
 Eht walmist faera leiati,
 Senna Peti passuti
 Ja parremat tall' anneti.
 Juhtusid siis piddud saäl
 Teiste karrudega warrul,
 Rätis, mis ta ilmas näinud,